

LA NOVA ESPANYA, EN MARXA

Cap a l'autonomia d'Euzkadi

Una ponència interministerial estudia la transcendent qüestió

Camí de Ginebra, Angel Ossorio es troba a Barcelona

Políticament, és visible que s'apropa una República Federal amb perspectives molt àmplies, molt àmplies...
diu el gran juriconsult a LA HUMANITAT

Angel Ossorio i Gallardo contesta els intervisus per escrit

Una d'aquelles persones que mai no manquen al periodista i que si es vol confessar la veritat són moltes vegades les veritables aïlles dels exilis d'informació, em digueu, per telèfon, que l'illustre juriconsult, Angel Ossorio i Gallardo, es troba a Barcelona.

—A quin hotel està? —Jou la nostra primera pregunta que no pogué esser contestada satisfactoriament pel providencial interlocutor.

—L'he vist a l'estació, però no he pogut esbrinar on s'estia, —respongué.

Aquí el reporter comença a actuar. S'ha de localitzar. Cal que els lectors de «LA HUMANITAT» coneguin opinito seva respecte els assumptes d'actualitat que li podem consultar. No costa gaire.

Ens feia certa il·lusió parlar amb don Angel Ossorio. El seu nom va unit en la nostra pensament amb el de la més alta personalitat de Catalunya. —El President Companys—. Sempre que llegim algun article seu o, darrerament, en escoltar la seva conferència per ràdio, hem de recordar la brillant defensa que feu de Lluís Companys, quan processats pels fets d'octubre sabé —contrastant amb els militars traidors— assumir tota la responsabilitat d'aquell moviment amb tota la gallardia de què és capaç el nostre il·lustre President.

I ara —digué Lluís Companys en fer ús de la paraula davant el Tribunal que l'havia de jutjar— que el poble i la història ens jutgi a tots.

Ens apartàvem de l'objecte principal d'aquesta informació i, per tant, hi tornem. Passarem per alt als molts establerts de començar els intervisus fent una presència de l'interlocutor, Ossorio i Gallardo és prou conegut perquè prenguem descobrint-lo.

Pocs moments després d'assabentar-nos de la seva presència a Barcelona, estavem al davant seu. La seva figura corpulenta i simpàtica descollava l'escala de l'hotel per a adreçar-se al saló de visites on ens havia citat per telèfon.

La benvinguda... estretes de mà, etc. El primer a preguntar fou ell. Ja ens ho advertí.

—Primer, digué, necessito que m'expliqueu coses de Catalunya

i de Barcelona. Després estaré a la vostra disposició.

Preguntà per l'estat de salut del President Companys, per diversos amics i per l'estat de l'ordre públic. Li contestà amb gran satisfacció per la nostra part i, una vegada ho creguérem oportú, començàrem les nostres preguntes.

El senyor Ossorio i Gallardo té un costum tot especial de concedir intervisus. És necessari que el periodista li escrigui la pregunta, que vulgui fer-li, en un paper i ell contesta, per escrit, a continuació.

Jo ja concebia aquest costum i li vaig presentar la següent pregunta:

—Què opina sobre la actual situació política de Espanya? —Esta pregunta requereix no una contestació, si no un tomo de contestacions. Estem vivint una guerra civil, una revolució social, la lluita entre dos civilitzacions, les prolegomenes de una conflagració mundial, la destrucció d'un sistema econòmic, les tantes, ensayos y probaturas de otro... Comprendo usted que son demasiadas cosas para enghiarlas en una respuesta de tiro rápido.

Llegida la resposta, vaig quedar quelcom decebut. La categoria del senyor Ossorio impera... però, vaig escriure aquesta altra a veure si seria més afavorida:

—Terminada, y ganada la guerra civil actual, ¿cuál cree Ud. que será la nueva estructuración de nuestro país?

La va llegir i rellegir i començà a escriure. Jo mirava i veig que la resposta era llarga. Menys mal! Si m'arriba a contestar amb una nova evasiva hauria quedat desconcertat, però no fou així. Pel damunt de la seva espalla veia que deia coses interessants i així m'anava animant.

Un moment —digué el company Sagarra— una fotografia el us plau.

—Si home, si —contestà el senyor Ossorio— no hi tinc cap inconvenient. I adreçant-se a mi digué tot triant-se les ulleres es coquetaria.

Heu-vos a continuació la resposta:

—Un régimen de economía varia pero de sentido socializante. Es decir que habrá propiedades socializadas, nacionalizadas, municipalizadas y sindicadas; que ten-

drán gran auge las cooperativas; que no desaparecerá la propiedad privada, pero que quedará reducida la ganancia del capital; que vivirán conjuntamente las iniciativas privadas y las sindicales.

En resumen, que cuajarà un sistema de economía mixta y heterogénea. Claro que todo esto ocurrirá despues de dar muchos tumbos y rectificar muchos errores. Pero pienso que en definitiva, se hallará una fórmula de coexistencia entre los idearios socialistas, los anarquistas y los liberales.

La idiosincrasia de Espanya, no consentirà el triunfo de un solo programa y la anulació de los demás.

En lo político, es bastante visible que se aproxima una República federal con perspectivas, muy amplias, muy amplias. Quizás se esté aproximando la oportunidad de que Espanya sea Iberia, más para orientarse en este sentido es preciso—aunque alguien lo juzgara paradójico—apretar cada día más los vínculos íntimos que nos unen a todos los españoles. Entiéndase bien no los aparentes y gacetales, sino los íntimos y profundos. Si los rompemos, nos perderemos todos.

—Ara —vingí dir-li— una pregunta sobre afers internacionals.

—No ho considero oportú —digué— menys en el moment que em preparo per a anar a Ginebra.

—Jo la fare. Vós escriureu el següent al començament d'una quarantilla:

—Estimo, que ante la lucha de un gobierno legitimamente constituido y unos militares facciosos, la posición de los demás países, no tendría que ser como se intenta, precisamente, la neutralidad. Y usted, ¿qué opina?

Mentre escrivia la resposta entrà un empleat de l'hotel. —Se desvanen, digué al senyor Ossorio, tal i tal senyor i el «Comissari de la Confusió».

No cal dir com rigué el senyor Ossorio el «lapsus» car volia dir de la «Radodifusió».

Deixà d'escriure per uns moments i ens contà amb gran simplicitat algunes històries de confusions per l'estil i seguidament escrigué el que segueix:

—Exactamente lo mismo que usted y de un modo muy especial en

(Passa a la pàgina 5)

La revolució ha d'ésser digna, justa, humana

Contra els francs tiradors i contra els que en la revolució només van a cercar la satisfacció de passions. Contra els morbosos, contra els malalts, contra els sàdics i els primaris. Contra tots aquells que no saben copsar la tràgica grandesa de les jornades de dolor i de la glòria de la revolució.

Contra els que atempten la dignitat revolucionària. Contra els aprofitadors de la turbulència.

Contra els que s'aprofiten dels moments de tensió i d'agitació popular per al profit propi.

Contra els que els fan servir per a satisfer venjances i apetències de sang.

Contra el banditatge que deshonora els moviments populars.

Contra els assassins que pretenen justificar els crims amb l'ombra de la revolució.

Res no justifica aquestes bandes esporàdiques, nòmades, bandes de pirates, en possessió d'uns camions i escudant-se amb el prestigi d'una, o d'unes banderes, que cauen com allaus pels poblets dels plans i de les muntanyes, sembrant el terror pels pil·latges i pels assassinats.

La revolució es dreça contra els lladres i contra els assassins.

La revolució és una obra conscient, digna i humana.

Pena de mort per al qui la faci instintiva, bàrbara i cruel!

La revolució ha d'ésser inflexible i dura, implacable.

Però ha d'ésser justa i digna.

I humana.

Un tret a la reraguarda, pot ésser un crim. - Un tret a la línia de foc, pot ésser un soldat menys del feixisme

Criteri de guerra

Guanyar aquesta guerra, de transcendència enorme, és la primera i la màxima finalitat de l'aliança antifeixista. Cal, doncs, subordinar temporalment les qüestions de partit, de tendència i de persona, a les necessitats de la dura lluita. Si els antifeixistes perdessin—cosa que no succeirà—¿què seria de llurs partits, de llurs tendències i de llurs persones?

La conducta dels grups i dels homes diversos que defensen la causa popular, ha d'acomodar-se rigorosament a les exigències de la guerra i sobretot als esforços per l'obtenció de la victòria. Hi ha d'haver un criteri de guerra. Tot allò que ens ajudi a vèncer i sigui moralment lícit, ha d'ésser fet. Tot allò que contrariï o retardi l'èxit, ha d'ésser evitat.

Els partits, els sindicats, els adherents als uns i als altres, han de preguntar-se en cada cas si un acte o una omisió pot afavorir o contrariar la victòria. Aquelles coses que són bones—bones de moment—per a un sindicat o per a un partit, no han d'ésser realitzades si, en les circumstàncies actuals, poden ésser nocives per a la causa comuna.

Temps hi haurà, sens dubte, després de la victòria, per a les propagandes de partit i les competicions de tendència. Temps hi haurà per a plantejar i resoldre les qüestions polítiques i socials dels nostres dies. Ara es tracta de derrotar l'enemic de tots, de defensar la llibertat i la vida del poble.

No és possible que guanyi només una part dels components de l'aliança antifeixista. Una part, per grossa que sigui, no pot guanyar sense els altres, i molt menys contra els altres.

Havem de guanyar tots, perquè si no perdrem tots.

Una guerra com la que està encesa no permet les diversions del partidisme ni del particularisme. Demana una acció de conjunt, una subordinació constant de l'interès de cadascú a l'interès general.

En temps de guerra cal un criteri de guerra. Creiem que els components de l'aliança antifeixista n'estan perfectament convençuts. Tots els heroïsmes i tots els sacrificis serien inútils al capdavant, si no hi haguessin el constant seny de posar al capdamunt la finalitat comuna i primordial.

La victòria obrirà totes les possibilitats, eixamplarà tots els horitzons de la revolució que estem presenciant. Però aquesta victòria exigeix sacrificis. I no solament els de la sang i el diner. Exigeix també el sacrifici, fins allí on calgui, dels afanyes de partit i de grup. El dia de la victòria, els que hauran estat més generosos seran els més victoriosos.

A. ROVIRA I VIRGILI

Un discurs literari de Léon Blum

París, 17. — El senyor Lleó Blum ha pronunciat avui un discurs per ràdio.

El president del Consell ha començat dient:

«La immensa majoria dels francesos està unida amb passió als profunds records i tradicions de la revolució francesa. França creu en la llibertat política, en la igualtat de drets i en la fraternitat humana. Professa, a més, la creença que tots els ciutadans neixen lliures i iguals en drets.»

Entre els drets fonamentals de la llibertat, França col·loca en primer lloc la llibertat de pensament i de consciència. França no pretén imposar a cap poble els principis de Govern que creu més apropiats i més justos, i respecta, ensems, la sobe-

rania dels altres pobles, com exigeix que es respecti la seva.

«França refusa profundament la idea d'una guerra de propaganda o d'una guerra de represalles. Les causes d'una guerra que pesen sobre el món són ja massa imponents per a agreujar-les encara més amb l'empresa d'una croada doctrinal, ja sigui per les idees que França creu justes, ja contra els sistemes que creu falsos i perillosos.»

França vol viure en pau amb totes les nacions del món, sigui quins siguin els seus règims interiors.»

A continuació l'orador s'esten sobre consideracions que, emanant de la revolució francesa, han alimentat espiritualment la vida política de França en aquests últims temps.

«França s'entendrà amb totes les nacions amb tal que vulguin la pau. La nostra nació anirà a la recerca de tots els mitjans per a consolidar i organitzar la pau. França no es nega a cap contacte, a cap entrevista, a cap discussió.»

«Existeix la concepció de la democràcia i humanitat, però existeix també la concepció de la democràcia estretament unida als principis humans i de pau. I és a aquesta darrera que França roman unida. Aquesta serà la concepció que el govern actual pretén fer prevaldre.»

«La pau francesa significa que les altres nacions puguin disposar amb tota llibertat d'elles. Suposa la fraternitat, o sigui la limitació progressiva de la guerra, la solidaritat contra l'agressor i el desarmament material i moral.»

«Per ésser la Societat de les Nacions fundada sobre aquests principis, França ajuda tota la seva acció internacional en l'organisme de Ginebra.»

«Espera estrènyer els braços d'amistat, entre les nacions reunides a Ginebra, i reafirmar el Pacte signat per ella.»

«Pretén, a més, organitzar l'assistència mútua. Fa el possible per tal de detenir la cursa dels armaments i no s'aturarà fins a aconseguir-lo.»

«Aquesta concepció de la pau es dedueix de la doctrina democràtica. La història demostra que una pau real i estable no pot descansar ni

(Passa a la pàgina 5)

Bombordegis a Osca, Estrecho Quinto i Monte Aragón

Comunicat del conseller de Defensa a S. E. el President de Catalunya:

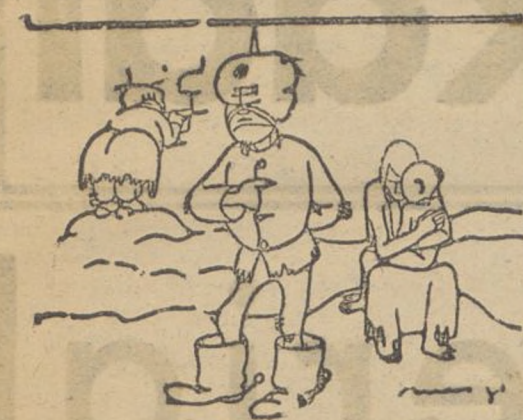
«Els bombardeigs efectuats en el dia d'avui han estat extraordinàriament eficaços, puig que s'han incendiat algunes cases de la part sud d'Osca i han caigut diverses bombes a Estrecho Quinto i al castell de Monte Aragón, que han produït grans destrossos.

A tot el front d'Aragó, sense més novetat.»

Tot per al front! Tot per al front!

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració:
Ronda Universitat, 25
Tel. 22122Impremta:
TALLERS. NÚM. 43
Tel. 14446PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Barcelona, un mes 850 pts
Fora, un trimestre 10'50
América Latina (portugal)
un trimestre 13'
Altres països, un trimestre 27'

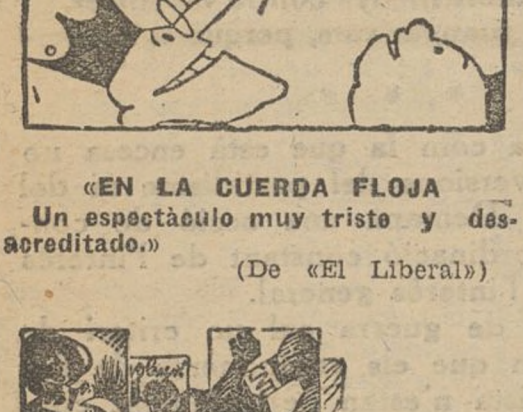
«ABNEGACION»
—¡Rendidos! Resistiremos hasta perder la última gota de sangre... de la población civil...
(De «La Batalla»)

«CUESTION DE COLOR»
—¿Podría usted decirme, padre, por qué bombardeamos con tanta alición los hospitales y ambulancias?
—Pero no lo has fijado, hijo mío, que llevan Roja la Cruz.
(De «El Diluvio»)

«EN LA CUERDA FLOJA»
Un espectáculo muy triste y desahogado.
(De «El Liberal»)

«REVOLUCION A PORTUGAL»
—Es que la sublevación de «Don» i «Alburquerque» només era l'apertit.
—Una mena de vermut amb Ollveira.
(De «La Publicitat»)

«NO ES MOLESTO QUE LEVANTE EL PUÑO; LO QUE ES MOLESTO...»

«EL SALUDO Y EL «FACHOSO»»
—¡Es que lo dejo caer!
(De «El Heraldo de Madrid»)

«EL DE «ARRIBA ESPAÑA!»»
—Pues si llega a decir «¡Arriba España!»
(De «La Libertad»)

Els equilibris del Sant Pare

El Liberal comenta el discurs del Sant Pare de la següent manera:

«Ha podid el Papa enfrontar-se amb la subversió des de la seva catedral catòlica i se ha concretat a llançar medietats, hipòtesis, al·lusions, assegurant que les subversions van sempre contra la Iglesia. ¡Y es la Iglesia misma, con sus prelados, y sus economos, y sus cameros, y sus frailes, la que ha empujado a los generales traidores a un intento de desamora de España. Y decimos intento porque para salvar la honra española, para aumentarla, para glorificarla de un modo decisivo, se basta el pueblo en armas, el heroico instinto de la raza plasmado en la miliciania».

Pero es que la situación del Papa es muy especial. Reconocámoslo. Representa ya muy poco en el mundo. Los pueblos se han emancipado de su potestad, unos por hallarse bajo un régimen de ambición personal de sus dirigentes, otros por el espíritu de su civilización liberal. Además, como se va a defender una Iglesia que atesora millones y millones, mientras muchos fieles creyentes se mueren de hambre por las esquinas?

Eso de los millones ha sido para el Papa algo anodante, terrible. En España el dinero lo tenía la Iglesia, la que se lamentaba de su pobreza, la que acusaba a la República de haberla empobrecido. En España era la Iglesia la que, puesta de acuerdo con la usura y el capitalismo arrollador, financiaba la subversión contra las libertades de su pueblo. Y la prueba ha sido terminante. ¡Apástatel! ¿Qué iba a decir el Papa? Si fuera un Papa, un tono con su significación su próxima encíclica debería consistir en una amea culpa solemne, en una dimisión por vergüenza, en una diatriba contra los cardenales y obispos, y contra los fariseos que Jesús azotaba con sus máximas y alguna vez con sus disciplinas.

¿Qué respeto pueden tenerle ya los verdaderos católicos al Papa? ¿Qué palabras de disculpa puede emitir el Papa para que reaccionen?

Lo quisieron todo y lo han perdido todo. Y cuando la diplomacia está en decadencia pretende el Papa hacer uso de ella a la antigua. ¡Está bien perdido! ¡Bien perdido!

No som militaristes, però sabem fer la guerra

Da La Publicitat, reproduim el següent:
«No som militaristes, hem abominat sempre del militarisme, però, obligats a fer la guerra, a vencer militarment per no ésser passats a l'agut i a fer pel·lucats reaccionaris, hem de tornar-nos militaris tots i totes les nostres energies han de convergir a fer la guerra i guanyar-la, i per a això calen armes i homes que sapiguem fer, no solament com a soldats sinó com a oficials coratjosos i preparats per a galvanitzar la moral dels combatents, homes responsables tècnicament, preparats per a complir amb valor i precisió els plans i les ordres dels caps superiors. Sense això no hi ha exercit eficaç, sense aquest engranatge internament entre l'alt comandament i els combatents, és molt difícil que un exercit doni el rendiment militar que hi ha dret a esperar de la valentia, de l'entusiasme, de l'heroisme dels soldats que el componen».

A Catalunya, per raons que és innecessari apuntar, s'ha sentit una comprensible repugnància per la carrera militar; avui, però, el concepte tradicional de la professió militar ha canviat de raó i arrel, talment que totes les raons que abans es donaven per a explicar aquella repugnància avui són altres, i les raons per a justificar la preferència per la carrera de les armes a Catalunya. Els fets ens obliguen a guerregar; guerregem, doncs, amb tots els avantatges d'una disciplina i d'una tècnica adquirides d'una manera racional i eficaç. Hem de fer armament, hem de treballar perquè els que lluiten als fronts puguin menjar, abrigar-se, perquè puguin ésser aïllats contra les malalties i contra les bales; si volem que la victòria sigui ràpida i segura hem d'intensificar totes aquestes activitats; si els que es juguen la vida no tenen jornades de treball que és de perill mortals, els que són a l'extrem del front no tenim dret a regalar horaris de treball sense perills. Per a vencer ens calen aquestes sacrificis i aquests elements, però també posen del nostre, la primera matèria del qual és la joventut, la il·lusió de la victòria; ens calen homes joves que vulguin estudiar una mica, que estiguin disposats a familiaritzar-se amb la disciplina i a enenyar-la i sostenir-la al camp de batalla. Ens falten oficials decidits, entusiastes i prou preparats per a portar els homes a la victòria, encomanant-los la seva fe i el sentiment de responsabilitat i jerarquia. Per a la joventut catalana aquest és un camp de glòries possibilitats que el destí ens entressa en la nostra ruta. Tenim el deure d'envenir per a la seguretat de la victòria».

«No es molesto que levante el puño; lo que es molesto...»

«EL SALUDO Y EL «FACHOSO»»
(De «El Heraldo de Madrid»)

«EL DE «ARRIBA ESPAÑA!»»
—Pues si llega a decir «¡Arriba España!»
(De «La Libertad»)

«NO ES MOLESTO QUE LEVANTE EL PUÑO; LO QUE ES MOLESTO...»

«EN LA CUERDA FLOJA»
Un espectáculo muy triste y desahogado.
(De «El Liberal»)

«REVOLUCION A PORTUGAL»
—Es que la sublevación de «Don» i «Alburquerque» només era l'apertit.
—Una mena de vermut amb Ollveira.
(De «La Publicitat»)

«ABNEGACION»
—¡Rendidos! Resistiremos hasta perder la última gota de sangre... de la población civil...
(De «La Batalla»)

«CUESTION DE COLOR»
—¿Podría usted decirme, padre, por qué bombardeamos con tanta alición los hospitales y ambulancias?
—Pero no lo has fijado, hijo mío, que llevan Roja la Cruz.
(De «El Diluvio»)

«NO ES MOLESTO QUE LEVANTE EL PUÑO; LO QUE ES MOLESTO...»

«EL SALUDO Y EL «FACHOSO»»
(De «El Heraldo de Madrid»)

«EL DE «ARRIBA ESPAÑA!»»
—Pues si llega a decir «¡Arriba España!»
(De «La Libertad»)

«NO ES MOLESTO QUE LEVANTE EL PUÑO; LO QUE ES MOLESTO...»

«EN LA CUERDA FLOJA»
Un espectáculo muy triste y desahogado.
(De «El Liberal»)

«REVOLUCION A PORTUGAL»
—Es que la sublevación de «Don» i «Alburquerque» només era l'apertit.
—Una mena de vermut amb Ollveira.
(De «La Publicitat»)

«ABNEGACION»
—¡Rendidos! Resistiremos hasta perder la última gota de sangre... de la población civil...
(De «La Batalla»)

«CUESTION DE COLOR»
—¿Podría usted decirme, padre, por qué bombardeamos con tanta alición los hospitales y ambulancias?
—Pero no lo has fijado, hijo mío, que llevan Roja la Cruz.
(De «El Diluvio»)

Avions per a Espanya. Per als pessimistes

L'editorial de «La Vanguardia» diu:

«La intuición de las masas populares concretó en un grito, insistente repetido por los obreros parisienses, lo que más se necesita para la defensa de la democracia en esta hora histórica. El grito a que nos referimos, dirigido particularmente al Gobierno del Frente Popular francés, pero haciendo extensiva la petición con el mismo formulada, a todos los Gobiernos democráticos del mundo, es este: «¡Aviones para España!»

Lo que necesita con mayor urgencia la causa defendida por el pueblo español, en el orden material y técnico de la guerra, es un buen número de aeroplanos de bombardeo y caza. Dominar el aire, en la guerra moderna, casi equivale a tener segura la victoria final. Las armas pesadas y aparatosas son frecuentemente anuladas por las livianas y sutiles, como la inteligencia vence a la fuerza bruta, y un ejército no puede mantener la altura de sí mismo ni rinde lo que debe rendir, con relación a su potencia, si no protege sus avances una aviación suficiente.

Suficientes fueron las fuerzas del aire leales a la República en los primeros días de movimiento militarista que tiene a España sangrando y ardiendo por sus cuatro costados. Después, la ayuda de potencias extranjeras a los sublevados —ayuda que prácticamente es una intervención, con la cual los generales fascistas demuestran la eslima en que tienen la independencia nacional—, dejó en situación de inferioridad momentánea a dichas fuerzas leales permitiendo al enemigo emprender una ofensiva que el heroísmo del pueblo ha hecho fracasar.

Pero ya otra vez, merced a los esfuerzos del Gobierno de la República, que tiene bajo su dominio todos los recursos industriales susceptibles de producir material de guerra, se ha equilibrado la lucha en el aire, donde los pilotos republicanos cumpliendo con su arrojo deficiencias materiales, inclinan el resultado de los combates a su favor».

Les jornades de juliol troben ressò a l'estranger

«Solidaridad Obrera, diu, comentant les jornades de juliol:

«Nuestra revolución está provocando los mismos fenómenos sociales que en 1789 y en 1917 despertaron las conmociones revolucionarias de la Francia feudal y artesana y de la Rusia sometida al látigo de los zaros».

La lucha heroica que sostiene el proletariado español ha tenido la virtud de situar en primer plano las reivindicaciones económicas y sociales del proletariado. En el mundo no existe otra inquietud que las tribulaciones internacionales que se forjan en la Península Ibérica.

El proletariado de Portugal que además de estar aherrojado por una dictadura brutal y justificada, tenía que contemplar el actual movimiento de ejército vascos se ha sublevado contra Oliveira Salazar y en contra de los intereses que encubre el tirano de la periferia lusitana.

La clase trabajadora del mundo entero se ha interesado por la trayectoria de nuestra pugna histórica. Las manifestaciones de solidaridad y de adhesión a nuestra sagrada causa son múltiples.

Pero la revolución española posee mayor penetración. Hay que tener en cuenta un detalle harto elocuente. El proletariado francés ha despertado del letargo en que le hundían los procedimientos falaces de la socialdemocracia. Los obreros de la Industria Fabril y Textil han levantado el pendón de la rebeldía. En Lille, el proletariado ha vuelto a ocupar las fábricas.

Pero no es solamente el proletariado de la nación vecina el que recoge el eco de nuestra revolución. También el proletariado inglés se lanza a nuevas conquistas. Una importante huelga del ramo Textil, en la importante zona de Lancashire está a punto de crear grandes preocupaciones a la burguesía inglesa.

Los acontecimientos hallan la misma resonancia que en la epopeya francesa de 1789 se desparmaron por doquier. Los espíritus inquietos se sienten atraídos por la tragedia sublime que matiza la España del siglo XX.

La revolución española representa mucho más que un choque entre dos fuerzas adversas. En nuestro suelo se ventila el porvenir de la totalidad del proletariado que en los momentos actuales no admite líneas divisorias ni distingos de razas».

La fúria feixista

Diu, El Diluvio:

«Los fasciosos, al verse fracasados, perpetran los más espantosos crímenes. No respetan ni a los elementos civiles no combatientes ni siquiera a las mujeres, los ancianos y los niños».

Son escalofrantes los relatos de las salvajadas cometidas por los fasciosos. No pocas veces las poblaciones que han ocupado hallanse cercadas en cementerios. Al abandonarlas, no quedó en ellas ni un republicano ni un obrero de vanguardia con vida.

La dureza de corazón de militaristas y clericales, sus malos instintos, su perversidad ingénita, ponen de relieve en todos los actos que realizan. En las ciudades donde se imponen por el terror, tienen encerrados a todos los que disienten de su poder, a quienes cuando se les atreva, sacan de los calabozos y fusilan despiadadamente.

Y menos mal cuando a la muerte no preceden infames torturas y denigrantes escarnios. Las personas tenidas como rehenes no merecen ningún respeto a la patuleia militarista y clerical. Queipo de Llano anuncia a menudo desde la radio sevillana la matanza de deudos de generales, jefes y personalidades políticas del Frente Popular. En Granada, por cada bomba enemiga que cae en la ciudad, se fusila a diez presos de filiación obrerista o republicana.

Esto pasa en las poblaciones sometidas al yugo fascioso».

Reproduim d'«El Día Gráfico»:

«Hay X frentes, el de Aragón, el del Norte, el de Asturias, el del Guadarrama, el de Extremadura, el de Córdoba, el de Teruel, el de Granada... Pero los frentes centrales son dos: el de Extremadura y el de Aragón. En uno los fascistas atacan. En el otro se defienden. Por Extremadura pretendían un triple objetivo, amenazar Madrid, salvar a los de Toledo y la comunicación de Castilla con Levante. No lo han logrado. Catorce días llevan atacando en el sector de Talavera y su ofensiva, al cabo de esos catorce días, se ha transformado en defensiva. El plan pasará a ser transformado en trinchera, en diambra, en batería en aviones, en una muralla de pechos heroicos. Contra Tercio, Regulares y fascistas, el miliciano, y decimos ya miliciano como se dijo «granadero» en los tiempos napoleónicos, o «granadero» en los tiempos del «granadero» italiano, o «polius» en la gran guerra, es decir, el combatiente legendario que lleva con sí el fusil la victoria. Perdieron la ofensiva del Guadarrama y están perdiendo la de Extremadura. Nuestras posiciones de la Sierra son ya inexpugnables y se avanza hacia Avila y Segovia. Las del sector de Talavera son ya, también, inabordable. Mola, al que se atribuye fama de maniobrero, ha sido vencido en sus dos grandes maniobras, fracasó, se le primario la esperanza en la agresividad fascista de los requetés, después, la esperanza en la ferocidad de los legionarios y los moros. Ya los requetés son fuerzas de «cer orden, ya los moros son «silenciosos» por el choque de los milicianos del Tercio y ya éstos van siendo derrotados y batidos. El videro (artista de Navarra se va agotando, la recruta de moros se extingue y el enrolamiento en el Tercio no podrá ser «hecho» más. Por eso, los milicianos se consiguen filtrarse por el Marruecos francés. La Escuadra vigila el Estrecho y los que pudieran pasar a España los aviones serían en número igual de los legionarios que a diario caen en los frentes. Compañías de falanges, hombres a los generales fascistas. Por eso no pueden realizar ataques de envergadura en el Guadarrama, no avanzan en Sigüenza y son detenidos y rechazados en el frente de Talavera. Y todos los días que no penetra como una cuña y avanza un día y otro es ofensiva muerta».

La nuestra, en Aragón, sigue o toriosa. La preocupación de los fascistas, es Huesca, después de Talavera. Saben que el día que Huesca caiga, Zaragoza, el peligro, y Zaragoza, puede ser la llave de la guerra. Llave de Navarra. Llave de las tierras de Soria. Llave de la retaguardia fascista, en el Guadarrama. Llave, en fin, de todas las posibilidades de maniobra. Esto, no lo ignoran los fascistas, y sin embargo, no pueden salvar a Huesca, y van introduciendo en ella un convoy, han tenido que secuestrar hombres malos, de cuarenta a cincuenta años, arrancados de los pueblos aragoneses».

Tropes mores i armes estrangeres formen l'exèrcit «nacional»

L'extracte és de l'editorial de «Ahorar»:

«En el ejército que llaman «nacional» no se baten ya, de verdad, más que los moros. Sólo cadáveres de moros se han encontrado en Cerro Muriano, como en Talavera y Peguerinos. Es la dura campaña. Es el flor de un día los señores fascistas, los requetés y los curas. No llevamos aun dos meses de lucha en campo abierto, y ya la cruda realidad de la guerra ha puesto al descubierto la infame traición de los milicianos. No hay la menor virtud de los españoles con otros: no hay tal ejército «nacional». El pueblo español se bate contra unas hordas africanas acudidas por unos generales que querían robarnos nuestras libertades. Esta es toda la verdad y nada más que la verdad. La guerra actual tiene esta monstruosidad de la guerra, es la de que en ella fracasan todos los convencionales y se desbaratan las más artificiosas simulaciones. Ante el ímpetu vital de la lucha en campo abierto, no hay mentiras que resista. Las barbaças elucubraciones de los intelectuales fascistas, que despertaron la rapacidad de los generales, haciéndoles creer que, efectivamente, habría una porción considerable de España unida a secundarios en un golpe de mano, han sido desbaratadas, como artículo de cartón que eran, apenas han sonado los primeros cañonazos. Toda la prosa capciosa y babante de los literatos del fascio no ha servido de su frente, pero que el pueblo más que a unos se resiste, resiste a esa fauna residual de los requetés y la clericala montañesa, en los primeros encuentros liquidada».

«Ya sólo quedan los moros! Los que el trabajador español pagaba con el sudor de su frente para que fuese instrumento de una misión civilizadora, y se han convertido, por obra y gracia de los generales traidores, en verdugos del pueblo a cuyas expensas vivían».

El ejército «nacional» quedan sólo los moros y el material de guerra que las potencias extranjeras suministran a los jefes rebeldes para que sirvan sus intereses, aun a costa de la destrucción de España. ¡Y todavía tienen esos traidores el valor de hablar en nombre de España!».

On és el veritable esperit cristià?

La Libertat, diu:

«Seguramente, no le faltará al Papa una información verídica de lo que ocurre en España. El pueblo lucha por su libertad, por su derecho a la vida digna. Contra estas nobles y humanas aspiraciones se alzan, pistoleta en mano, los que se dicen representantes de Cristo. Han encendido la guerra civil, en unión de militares ambiciosos y de fascistas de espíritu clerical. Los millones que ingresaban en las diócesis y archidiócesis se han empleado en armas para combatir a los obreros y a los

hombres de pensamiento libre. Ya en pie de guerra fratricida, los obispos y los curas bendicen a los moros mercenarios que llegan a España a saquear hogares, a violar mujeres, a asesinar españoles... Quisieramos una definición de estos hechos a cargo de los grandes juristas y teólogos, a través del verdadero espíritu de las Partidas. Podría ser una gran lección para los creyentes católicos de buena fe».

Igualmente que con motivo de los sucesos revolucionarios de México, el Papa ha roto los largos silencios de Roma, no para interpretar la doctrina plena de ideas potentes y humanas de Cristo, sino para hacer presente la fuerza que le presta un Estado fascista, que sigue siendo la amenaza constante del mundo. Ha eludido el que debiera haber sido motivo esencial de su intervención.

No ha condenado la traición ni el crimen de sus agentes de manto y sotana. Y ha ocultado cuidadosamente el lenguaje puro de la doctrina de Cristo, como si algún más poderoso que él por la fuerza de las armas así se lo hubiera ordenado.

¿Forme equivocación la del Papa, que, de otro modo—condenando a sus subordinados de España—, hubiera podido escribir una gran página cristiana?».

El Servei d'allotjament controlat pel Comitè de la Indústria Gastronòmica

El Comitè de Control de la Indústria Gastronòmica (Secció Allotjament), ha fet públic el següent comunicat:

«Ens plau assabentar-vos que disposem d'un menjador amb capacitat per a tres-cents places, amb l'extensiva finalitat d'atendre les caravanes de camarades que, d'una forma imprevista, es presenten a Barcelona després de les vuit del vespre».

En cas de necessitat d'aquest servei, acudiu a la nostra Oficina de Control (servei de nit) Hotel Gastronòmic núm. 1 (abans Ritz), tel. 14.701, on se us lliuraran els vales i se us indicarà el lloc. Per a la bona cohesió del nostre moviment, és convenient que el delegat que destaquem vingui degudament avalada.

A l'Hotel Gastronòmic núm. 1

CONVOCATORIES

El Sindicat de Dibuixants Professionals convoca tots els dibuixants de la secció de Publicitat i Cartellistes a la reunió general de secció que es celebrarà demà, dissabte, a les quatre de la tarda.

«Es posa a coneixement de tots els dibuixants d'olis i sabons que se serveixin personalment quant abans millor a la secretaria del Sindicat Mercantil (Plaça Francesc Macià, 12), de sis a nou, tots els dies, a la subsecció del ram».

«Es convoca a tots els companys empleats de Gestors Administratius a una reunió que tindrà lloc avui, a dos quarts de vuit del vespre, en local del C.A.D.C.L. (U.G.T.), Rambla de Jaume Comte, 25 (abans Santa Mònica)».

«A tots els gestors administratius i administradors de finques que vulguin ingressar al Sindicat professional de la U.G.T., se'ls invita perquè passin a inscriure's al local del Sindicat de Professions Liberals instal·lat a la Plaça de Catalunya, 9, quart, despatx núm. 48, de sis a vuit de la tarda».

«El Sindicat d'Obrers de la Fusta convoca tots els companys de la secció de juguets a la reunió que tindrà lloc avui, divendres, a les set, a la U. G. T., de les seccions social, Diputació, 277, segon, primera».

«Es prega a tots els obrers de la Casa Girona acomiadats que, avui, divendres, passin pel Sindicat Metal·lúrgic de la U. G. T., Barriada del Poble Nou, carrer Pujades, 178 (antic Centre Moral) per un assumpte de gran transcendència per a ells».

«Seguint els acords de l'assemblea del dia 15, són convocats a la reunió d'avui, a les sis de la tarda, i al local del P. S. U. C., Passeig de Gràcia, 38, els companys del Sindicat de Funcionaris de l'Administració (U. G. T.), de les seccions d'Hygiene i Sanitat, Beneficència i Assistència Social, Mossos Sanitaris, Mossos de Dispensaris, etc., Personal Subaltern, Serveis Tècnics i Arts i Oficis».

«Es convoca tots els companys de la Secció de Ferreteria, Maquinària i Similars a l'assemblea extraordinària que tindrà lloc el proper dimecres, dia 20, a dos quarts d'onze del matí a la Sala Mozart, Canuda, 31».

«Es convoca totes les llevadores de la U. G. T. i les llevadores en general a la reunió que tindrà lloc divendres, a dos quarts de cinc de la tarda, al local del Sindicat Sanitari, Pau Iglesias, 1 i 3».

«Es notifica a tots els seus afiliats a la Secció de Sabateria del Sindicat de les Indústries de la U. G. T.), que demà, dissabte, a les cinc de la tarda, es celebrarà una assemblea al local del carrer Primer de Maig, 7, Casa del Poble, a l'objecte de tractar sobre la socialització de fàbriques i tallers».

«Es convoca tots els militants de la Secció de Proveïments, Cementeria i Administratius a la reunió que es celebrarà avui, divendres, al local del carrer Nou de la Rambla, 3 i 5».

Dita reunió es farà en dos torns, perquè puguin assistir-hi tots, o sigui que els que treballen per la Ferraia, hauran d'assistir a les deu del matí, i a les que treballen al matí i a la nit, hauran d'acudir-hi a les 5 de la tarda».

«El Sindicat de Dibuixants Professionals de la Construcció i Decoració, i especialment els Decoradors i similars, posa a coneixement de tots els seus afiliats que, després de passar pel local del Sindicat, Portal de l'Angel, 9, tots els dies de set a vuit del vespre, per a informar-los degudament i amb el fi de desvirtuar confusions existents».

«Es convoca totes les companyes de les Centrals Sindicals C. N. T. i U. G. T., de la Casa Vivero (abans Montal i Fita), que foren acomiadades l'any 1932, a la reunió que tindrà lloc, avui, divendres, a les set de la tarda».

hombres de pensamiento libre. Ya en pie de guerra fratricida, los obispos y los curas bendicen a los moros mercenarios que llegan a España a saquear hogares, a violar mujeres, a asesinar españoles... Quisieramos una definición de estos hechos a cargo de los grandes juristas y teólogos, a través del verdadero espíritu de las Partidas. Podría ser una gran lección para los creyentes católicos de buena fe».

Igualmente que con motivo de los sucesos revolucionarios de México, el Papa ha roto los largos silencios de Roma, no para interpretar la doctrina plena de ideas potentes y humanas de Cristo, sino para hacer presente la fuerza que le presta un Estado fascista, que sigue siendo la amenaza constante del mundo. Ha eludido el que debiera haber sido motivo esencial de su intervención.

No ha condenado la traición ni el crimen de sus agentes de manto y sotana. Y ha ocultado cuidadosamente el lenguaje puro de la doctrina de Cristo, como si algún más poderoso que él por la fuerza de las armas así se lo hubiera ordenado.

¿Forme equivocación la del Papa, que, de otro modo—condenando a sus subordinados de España—, hubiera podido escribir una gran página cristiana?».

El Servei d'allotjament controlat pel Comitè de la Indústria Gastronòmica

El Comitè de Control de la Indústria Gastronòmica (Secció Allotjament), ha fet públic el següent comunicat:

«Ens plau assabentar-vos que disposem d'un menjador amb capacitat per a tres-cents places, amb l'extensiva finalitat d'atendre les caravanes de camarades que, d'una forma imprevista, es presenten a Barcelona després de les vuit del vespre».

En cas de necessitat d'aquest servei, acudiu a la nostra Oficina de Control (servei de nit) Hotel Gastronòmic núm. 1 (abans Ritz), tel. 14.701, on se us lliuraran els vales i se us indicarà el lloc. Per a la bona cohesió del nostre moviment, és convenient que el delegat que destaquem vingui degudament avalada.

A l'Hotel Gastronòmic núm. 1

CONVOCATORIES

El Sindicat de Dibuixants Professionals convoca tots els dibuixants de la secció de Publicitat i Cartellistes a la reunió general de secció que es celebrarà demà, dissabte, a les quatre de la tarda.

«Es posa a coneixement de tots els dibuixants d'olis i sabons que se serveixin personalment quant abans millor a la secretaria del Sindicat Mercantil (Plaça Francesc Macià, 12), de sis a nou, tots els dies, a la subsecció del ram».

«Es convoca a tots els companys empleats de Gestors Administratius a una reunió que tindrà lloc avui, a dos quarts de vuit del vespre, en local del C.A.D.C.L. (U.G.T.), Rambla de Jaume Comte, 25 (abans Santa Mònica)».

«A tots els gestors administratius i administradors de finques que vulguin ingressar al Sindicat professional de la U.G.T., se'ls invita perquè passin a inscriure's al local del Sindicat de Professions Liberals instal·lat a la Plaça de Catalunya, 9, quart, despatx núm. 48, de sis a vuit de la tarda».

«El Sindicat d'Obrers de la Fusta convoca tots els companys de la secció de juguets a la reunió que tindrà lloc avui, divendres, a les set, a la U. G. T., de les seccions social, Diputació, 277, segon, primera».

«Es prega a tots els obrers de la Casa Girona acomiadats que, avui, divendres, passin pel Sindicat Metal·lúrgic de la U. G. T., Barriada del Poble Nou,

«En lugar de hablar a las diez lo haré a las diez y media para que tengan tiempo de estar con el novio las muchachas...»

L'arquebisbe de Vigo pro
rompé en plors, cridant
«Prou crims, no vull que
s'assassini els meus fills»
Madrid, 17. — Es coneixen alguns
detalls més de la sublevació feixista
a Galícia

A la Corunya es féu una forta resistència, durant la qual moriren més de dues mil persones.

A Vigo, els presoners foren executats immediatament pels feixistes. Prova de la barbarie feixista és el que segueix:

Durant una cerimònia, en què un missioner vestit amb uniforme d'oficial demanava mesures severes d'extermini dels obrers, l'arquebisbe prorrampé de sobte en plors sense poder-se contenir, cridant: «prou crims», «no vull que s'assassini els meus fills».

LA GUERRA

LA RADIO E LA GUERRA

A black and white photograph of a group of people, likely a family, sitting outdoors. A woman in a headscarf is seated on the left, leaning against a wooden structure. Several children and another adult are seated or standing behind her. The background is a plain, light-colored wall.

La premsa confirma, amplia i detalla les notícies de la guerra. La ràdio les avança. En aquestes hores d'angoixa, la gent escolta la ràdio esperant les noves del front, i és la ràdio la veu que expandeix el crit de la victòria o els neguits del moment. Heus aquí un grup de camperols, vora el front, al sector d'Extremadura, informant-se dels esdeveniments durant el curs de la campanya.

(22A) 1 CSS-2 060.

Copyright © 2006 by John Wiley & Sons, Inc.

11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1041 1042 1043 1044 10

ndial, ondolada Ha quedat ja constituïda

la "Columna Josep Sunyer"
ol i Garriga"

Madrid, 16. — Per la secció d'organització de l'Estat Major de Guerra ha estat radiada aquesta nit una citació cridant al Ministeri de la Guerra a determinar persona mitjan-

Franga, ha posat a coneixement de les autoritats parisenques el sentiment de la nació belga per la mort del doctor Charcot i del naufragi del «Pourquoi pas?»

Nombroses personalitats diplomàtiques i polítiques, així com els dirigents de les institucions científiques, s'afecten. També ha estat difosa una altra nota dient que el Comitè Directiu del Batalló Esportiu de Milicians, d'acord amb les instruccions rebudes de la Superioritat, obre un nou període d'inscripció per a en-

han personat aquest mati a l'am-
baixada francesa a Berlín per tal
d'expressar llur simpatia a França
davant tan dolçesa pèrdua.

«Pour-quai pas?»

Copenhague, 17. — Les ones han tirat a la platja, fins ara, 21 cadavers del «Pourquai pas?», entre els quals figura el del doctor Charcot.

L'únic supervivent de l'expedició conta les incidències del naufragi

Copenhague, 17. — L'únic home que ha aconseguit escapar del naufragi del «Pourquoi pas?» s'anomena Gomidec, i era el tripulant encarregat del timó.

Ha declarat que en el moment del naufragi la tripulació es componia de 28 mariners i 5 oficials.

A mes, viatjaven en el vaixell set homes de ciència, entre els quals figurava el doctor Charcot.

Gomides ha fet la següent narració: «Feia poc que havíem salpat, quan esclatà una violenta tempesta. Les ones eren gegantesques.

El problema de l'habitacle

Madrid, 16. — Divendres vinent a les set de la tarda, es celebrarà

A mes, els onçats es donaren compte que havien confós dos fars de la costa. Vaig trametre un home a cercar maps, però ja era tard. Les ones precipitaren el vaixell contra una escullera. Immmediatament, l'aigua inundà la sala de màquines.

Ferem l'impossible per a posar en

una conferència al Teatre Calderó organitzada per la Cooperativa Espanyola de Cases Barates "Pau Iglesias, en la qual prendrà part el secretari general d'aquesta, Vicenç Hernández, sobre el problema de l'habitató.

us les veles. El vaixell s'estavellà
contra una imponent roca. La proa
quedà totalment destruïda.

Tots havien agafat els nostres cor-
responsables salvavides, i el capità
donà l'ordre de «salvi qui pugui».

Jo em vaig agafar a un tros de
cable i, després de quatre hores de

L'acte serà radiat a tot Espanya
per «Unión Radio».

**AGRANT L'AJUDA DE LES DO-
NES RUSSES A LA LLUITA DE**

titànics esforços vaig aconseguir arribar a la costa.»

POBLE ESPANYOL

Madrid, 16. — L'alcalde de Madrid ha adreçat una carta al redactor cap del periòdic «Pravda», de Moscou, en la qual agraeix la generosa actitud de les dones russes amb respecte a

la convinda tot
pany

labert

i Vigilància

Grifó: Escudo

Apròfiteu l'ocasió
Fiveller, 36 i 38. Rambles davant del Liceu.
Morera, 11, i P. de Gràcia, 11.

IL CA !!!

THE

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page is bound into a dark, possibly black or dark brown, inner cover material. The overall lighting is even, highlighting the subtle variations in the paper's tone.

Un trimotor facciós perseguit per l'aviació republicana, cau incendiat sobre un carrer de Còrdova

Madrid, 17. — Fa poc es presentaven a Andújar tres pilots enemics que bombardejaven el nostre camp d'aviació.

S'eleven dues patrulles de caça lleials, que feren fugir els rebels. Un escàçca pilotat per l'alférez Guierrez, perseguit els rebels fins al centre de Còrdova. Un dels trimotors facciosos, caigut incendiat en un dels carrers més centrals de la capital.

El pilot del «caça» veié perfectament com la gent fugia en totes direccions mentre el trimotor queia envoltat en flames.

Al Santuari de Santa Maria de Cabeza (Andújar), han quedat uns

quaranta individus de la Guàrdia Civil. La seva resistència no pot ésser duradora. Estan perfectament resguardats, però els manquen municions i no tenen aliments ni aigua.

La nostra aviació els llança unes proclames, excitant-los a rendir-se, tal com feren fa dos dies els seus companys. Se'ls diu que no és cert que hom els vulgui afusellar; en canvi, si no es lliuren, les autoritats legals es veuran en la necessitat d'actuar amb energia.

Un periodista, com a delegat del Govern civil, sortí com a parlamentari. L'acompanyava el capità d'Assalt Bejade Canton, el president de

la U. G. T. de la mina d'El Centellón, Agapit Parra i el delegat de Ciudad Real, Lluís del Pozo. El periodista s'anomena Ponce Bernal.

Es dirigiren als guàrdies i els incitaren a rendir-se. Encara que oferiren fer-ho, és té la impressió que persistiran en la seva rebeldia, ja que els oficials que els comanden, capità Coriés i tinent Rueda, els han convençut que si es lliuren seran afusellats.

Hom fa circular que el comandant Rueda s'ha suïcidat i s'ha lliçat d'un cim de Serra Morena. Si això és confirmat, la rendició no es faria esperar.

Dissabte, el judici contra l'estraperlista Salazar Alonso

Ha designat defensor, Botella Asensi

Madrid, 17. — El dissabte, definitivament, a les nou del matí, se celebrarà el judici oral referent a la causa contra Salazar Alonso.

Aquest ha designat defensor l'ex-militar Botella Asensi. Si aquest no acceptés, es faria un nou requeriment al processat perquè nomenés un nou defensor, i si el nou defensor tampoc no acceptés, es nomenaria defensor d'ofici.

PASQUAL TOMAS, DELEGAT DE LA U. G. T. A GINEBRA

Madrid, 17. — Ha marxat cap a Ginebra, Pasqual Tomas, en nom de la U. G. T., al Consell de la Federació Sindical Internacional, en el ple de la qual es tractaran assumptes que afecten Espanya.

Porta també la representació del Govern a la Societat de les Nacions.

Temporal de pluges a València

València, 17. — El temporal de pluges ha repercutit a la mar, essent imponent l'onatge en les nostres costes.

La pluja ha motivat una gran crescuda al rec Túria. No es ténen notícies de què la riada hagi causat grans danys en els pobles ni col·lites.

Els bombers acudiren al poble marítim perquè, a causa d'una tempesta, diversos cases del carrer de Josep Benlliure, arribant l'aigua a alguns metres d'alçada. També hagueren de procedir al desguàs dels soterranis d'una casa del carrer Número 38 i una fàbrica del carrer d'Esplanada.

Acompanyat del Consol d'Anglaterra a València visità el Governador el comandant del vaixell de guerra britànic que es troba en aquestes aigües, el qual invità el governador a esmorzar demà a bord del vaixell.

UNA COLUMNA VALENCIANA CAP AL FRONT

València, 17. — Ha sortit cap al front una columna sota el comandament del coronel Alfaro.

En arribar a Játiva i fou lliurada una bandera donada per l'alcaldia popular de Burriana i una «Ira per grup» d'«Hijos de Játiva». El coronel agraià amb breus paraules ambdues donacions.

El Front Popular de la localitat obsequià amb un vi de comiat a les classes, oficials, soldats i representants de la columna. El camardà Josep Aliaga, en representació del poble, pronuncià un discurs al qual contestà el brigadier Ventura.

L'acte acabà donant-se diversos visques i la banda de música «Himne de Riego i La Internacional».

Criminal traïció feixista

Madrid, 17. — Al poble d'Ateca tots els obrers havien fugit al camp amb llurs famílies, car a l'esmentada localitat imperaven els feixistes.

Un dels comandants del feix conegut pel «Michino» donà ordre que sortís una banda de música tocant «La Internacional» i l'«Himne de Riego» i envià els emissaris al camp per prometre als fugitius que se'ien respectats llurs vides si es reintegraven al treball i normalitzaven la vida del poble. Tots acudiren al poble, i així que hi foren dins es veieren voltats i presos. A la poca estona eren afusellats en grups de divuit.

Descoberta d'un espia feixista

La brigada del Cercle Socialista s'apodera d'efectes per valor de deu milions de pessetes

Madrid, 17. — La brigada d'investigació del Cercle Socialista dels districtes Hospici-Inclusa, que dirigeix el company Bravo, ha efectuat un escorcoll al domicili de Baltasar Márquez, carrer de Velázquez, 57.

Entre la documentació trobada figuren lletres relacionades amb persones destacades del Front Popular. Aquest individu, aprofitant la bona fe d'elements del Front Popular es valia, amb la seva dona, d'ells per a realitzar serveis a favor dels feixistes.

Entre altres cartes que han aparegut figura una de l'Alfons de Borbó en la qual es parla de la venda d'una finca, amb data recent.

Aquesta brigada s'ha incautat de 1.075 accions, de cinc-centes pessetes cada una; 10 de cent pessetes; 10 accions de cent d'òlars; 24.125 pessetes en bitllets de Banc, cinquanta pessetes i noranta cèntims en metàl·lic; vuitanta-tres monedes d'or i nombrosos objectes d'or, plata i brillants, a més de tres-cents quilos de plata en utensilis de menjador, i setze parells d'arrecadors d'or, plata i brillants.

Tot plegat està valorat en uns nou o deu milions de pessetes.

Prenguem a les empreses que ens envii propaganda que vulguin escriure-la en català

El Conseller de Sanitat Mari Rouret ha visitat les posicions del front d'Osca

Barbastro, 18 (130 matinalada). — (Del nostre corresponsal especial al front de guerra aragonès J. Aymami Serra.)

El conseller de Sanitat, senyor Mari Rouret, continuà ahir la seva visita d'inspecció sanitària als diferents fronts d'Aragó. L'acompanyaven els doctors Tussó, Tries Pujol (Joquim), Mestres Puig, Tarrida i Gispert del Comitè Sanitari, i el company de LA HUMANITAT Jordi Elies.

De bon matí visitaren l'hospital de Barbastro, següent després cap al sector fronterer d'Osca. Nosaltres l'acompanyarem fins a Sietamo. Allí

el capità Medrano els explicà les incidències de l'ocupació d'aquell poble, i els posà al corrent dels treballs sanitaris per tal d'evitar malalties. Els acompanyà després fins a les nostres fortificacions de Castellón. Més tard la comitiva seguí vers les línies del sud d'Osca, es deturà a Pueyo de Fañanás i continuà el camí de la Granja.

Abans d'arribar, per carretera ens creuàrem amb un autòmnibus que traslladava els fòils del manicomí d'Osca, els quals, per ordre de la superioritat, han estat evacuats.

El conseller, senyor Mari Rouret, i els membres del comitè sanitari es

deturaren uns moments per tal de fer-se càrrec de les condicions amb què el servei es portava a cap.

Allí ens trobàrem també amb el cap dels serveis sanitaris doctor Tomás Ramon Amat, el qual des d'aquell moment seguí acompanyant la delegació sanitària. A la Granja i al poble de Bailestas foren rebuts pel tinent coronel senyor González i els capítans Estellés, Díaz Marry, oficials que, com se sap, es portaren heroicament en la presa de Sietamo. Tots junts marxaren cap a Barbastro. També salutà la comitiva el comandant Piquer, cap de les forces del P.O.U.M. en aquest sector. El comandant Piquer i oficials els acompanyaren fins a les nostres avançades, les quals es troben a menys de mig quilòmetre de l'enemic.

Des de Bailestas es veu Mont Aragón a uns 700 metres. Mentre eren allí la nostra aviació — prop de dos quarts de sis de la tarda — bombardejà les avançades enemigues al mateix temps que des d'Estrechó Quinto l'artilleria enemiga feia dues descàrregues sense resultats.

Els membres del Comitè Sanitari següeren el seu viatge fins a Grañén i Barbastro.

RETOUR DEL GENERAL VILLALBA

El general Villalba retornà de Barcelona ahir al migdia i es posà a treballar a la tarda a treballar al seu despatx. S'entrevistà amb els oficials i caps de columna.

UNA COLUMNA DEL P.O.U.M. A BARCELONA

Ahí al vespre arribà a Barcelona una columna del P.O.U.M. Aquesta columna atenció a tothom per la seva disciplina, marcialitat i ben equipada que venien de Barcelona. Aquestes forces avui mateix passaran a un dels fronts del sector d'Osca.

EL CAPITÀ MEDRANO A BARCELONA

A darrera hora d'ahir vespre marxà cap a Barcelona, per tal de tornar avui mateix, al front de guerra, el capità Medrano, el qual anirà a resoldre afers d'interès per la campanya.

COMUNICAT OFICIAL

A la Caserna General ens fou lliurat el següent comunicat oficial de guerra:

«Camarada General del Front d'Aragó, Sector Nord. — La nostra aviació ha bombardejat les posicions del Front aragonès. Tots els objectius proposats han estat assolits. Les nostres forces fan treballs de fortificació i consoliden les seves posicions. Sense més novetats a la resta del Front. A 17 de setembre del 1936»

QUEIPO ENROLA, A LA FORÇA; ELS ASILATS DE L'HOSPITAL DE SEVILLA

Madrid, 17. — En l'acció lliurada el dia 12 prop de Mérida, fou presoner un noi. Ha manifestat que la majoria dels que combaten al costat dels feixistes en aquest sector són asilats de l'Hospital de Sevilla, enrolats per la força a l'exèrcit insurrecte per ordre de Queipo de Llano.

EL GENERAL MIAJA CONFERENCIA AMB MARTINEZ BARRIO

València, 17. — Ha regressat de Madrid, el general de la Divisió, Miaja, que immediatament ha pres possessió del comandament.

Abans d'arribar, el senyor Martínez Barrio, conversà amb ell. Després ha rebut la visita de tots els seus subordinats.

EL MINISTRE D'ESTAT FA LLARGUES MANIFESTACIONS A LA PREMSA ESTRANGERA

Madrid, 17. — El ministre d'Estat reüní ahir al seu despatx els corresponsals de la Premsa estrangera acreditats a Madrid i els feu unes extenses manifestacions en les quals expressà el desig del Govern de proporcionar-los les majors facilitats per a llur treball normal.

Féu la declaració terminant que el Govern espanyol està plenament segur de la seva victòria i no dubta un sol moment d'ella.

Féu constar que la guerra civil espanyola no és exclusivament un problema espanyol, sinó europeu, ja que es juga en ell ostensiblement la pau d'Europa.

«Podem assegurar concretament afegí el ministre — que Espanya lluita a favor de la pau dels pobles europeus i a tots interessa que la guerra acabi aviat a favor del Govern legítim, que representa d'una manera indubtable la voluntat popular»

EN LA CAUSA PER REBEL·LIÓ MILITAR AL CAMPAMENT DE WAD-RAS S'HA DICTAT UNA PENA DE MORT I DUES DE CADENA PERPETUA

Madrid, 17. — S'ha dictat sentència en la causa per la rebel·lió militar al campament de Wad-Ras. En el primer considerant es fa constar que a la justícia militar no és precís, com en l'ordinària, que el Tribunal s'ajusti a la petició formulada pel fiscal i tinent en compte el veredict de condemna a la pena de mort el capità Jorjeto i el fiscal havia demanat pena de reclusió perpetua. I es condemna a cadena perpetua el processat tinent Naranjo i l'alférez Pau Berrocal, per als quals el fiscal havia demanat la pena de tres anys i absolució, respectivament.

En conseqüència, les condemnes en aquest cas, són de pena de mort i de reclusió perpetua, com s'ha dit. Es procedí a votació entre els jutges i per unanimitat, es decidí que no hi havia lloc a aconsellar l'indult.

COMUNICAT DEL MINISTERI DE LA GUERRA

Les milícies dominen a Galícia. - A tres quilòmetres de Terol. - La presa del poble de Peregrinas. - Dos avions facciosos, tocats al front de Montoro

Madrid, 17. — Comunicat de guerra facilitat en l'emissió de les 22 hores des del Ministeri de la Guerra:

«Frente del Norte y Noroeste. — Una columna facciosa procedent de Galícia ha establert contacte amb les avançades de las tropas leales, entablant-se combate.

Las milicias republicanas se defienden bravamente, y un grupo de unos trescientos hombres atacó un flanco de las columnas rebeldes, reduciéndolas y produciéndoles grandes daños.

Varios soldados procedentes del campo enemigo declaran que la moral de las fuerzas sublevadas es muy baja y que los directores del movimiento faccioso han agotado sus reservas militares en Galicia.

Frente de Aragón. — La artillería republicana ha atacado con gran intensidad la ciudad de Teruel y a nuevas avanzadas se encuentran ya a tres kilómetros de la capital.

Sector de Tardienta y Sigüenza. — Nuestras tropas han ocupado el pue-

blo de Peregrinas, dejando el enemigo bastante material de guerra y muchos heridos en nuestro poder.

Frente del Sur. — En el sector de Montoro una escuadrilla de aparatos rebeldes ha intentado atacar nuestras fuerzas y ha sido rechazada por las baterías antiaéreas y por el fuego de nuestras ametralladoras.

Se han visto aterrizar, seriamente tocados, a dos de los aparatos agresores.

Frente del Centro. — En el ala derecha del sector de Somosierra una pequeña columna leal ha hecho una operación de flanco, capturando cinco prisioneros y dos camiones.

Nuestra artillería ha bombardeado durante la tarde las posiciones enemigas en el sector de Talavera y Santa Olalla, no ha habido apenas movimiento de tropas, a excepción de algunos servicios de descubierta, realizados por nuestras avanzadas, con resultado satisfactorio.

En los demás sectores, sin novedad.

Descoberta d'una important documentació feixista al domicili del diputat de la Ceda, Casimiro Carrascal

Madrid, 17. — Al domicili del diputat de la Ceda Casimiro Carrascal s'ha practicat un escorcoll. Ha estat trobat un fitxer de la congregació d'advocats de Madrid, documents relacionats amb el procés Strauss, un estudi de l'ètica actual de Casimiro Carrascal i instruccions dirigides als caps i oficials de la U. N. E.

documents relacionats amb el procés de Casas Viejas i una protesta redactada pels indults de Teodorin Méndez, Escotet i Pérez Farrás i cartes relacionades amb la mort de Calvo Sotelo.

També ha estat trobat un cridell construït amb projectils de fusell i 325.000 pessetes.

Reunió del Consell al Ministeri de la Guerra

«S'han acordat quines instruccions s'havien de donar a la Delegació espanyola a la S. de N.», diu el cap del Govern

Madrid, 17. — Ahir a la tarda es varen reunir, al Ministeri de la Guerra, els ministres. Durant la celebració d'aquest consell estiguéren al Palau de Bonavista els generals Masquelet i Biquelme.

El ministre de l'Estat va dir que havia estat un canvi d'impressions i totes molt agradables. Digué que s'havia parlat de tot.

El ministre de la Governació va anunciar que avui facilitaria el text d'un decret sobre estrangers, molt interessant. I el d'Estat va dir que

avui emprendria el viatge a Ginebra.

El senyor Largo Caballero, al qual hom demanà referències de la reunió, va dir:

«Es molt senzill. Com que marxava a Ginebra el ministre d'Estat, ens han reunit per tal d'acordar les instruccions que s'han de donar a la nostra Delegació a la S. de N. per al que s'ha de fer allí».

Acabà dient que les seves impressions sobre les operacions eren bones.

Una nota del Ministeri de la Guerra

El servei de comunicacions per coloms missatgers

Madrid, 17. — Nota del Ministeri de la Guerra: Cal dir que es vénen notant deficiències en el seu servei de comunicació per mitjà de coloms missatgers degut a l'acció desorganitzadora d'alguns ignorants del dany que ocasionen i vull encomanar a l'acció pública que en els actuals moments té aquest element molta importància, amb la finalitat que aquestes actes de sabotatge al servei no puguin tenir lloc i el servei es realitzi normalment.

De Rosa pertanyia al partit socialista italià i el 1919, en ocasió d'un viatge del príncep de Piemont a Brussel·les, disparà la seva pistola contra el viatger com a protesta contra el règim feixista implantat al seu país.

Fou condemnat a set anys de presó i indultat després d'haver acomplert tres anys i mig de condemna. Participà en el moviment d'octubre i fou condemnat a dinou anys de presó.

MACABRA DESCRIPCIO D'UN PERIODISTA FRANCES

Madrid, 17. — Segons explica un periodista francès que ha estat a Almería, quan aquest periodista arribà a aquest poble hi havia més d'un miler d'homes que esperaven ésser afusellats. Prop del cementiri hi havia més de mil cadàvers amuntegats sobre la llenya imprudent de gasolina.

CONTINUA LA RECLUTA DE L'EXERCIT VOLUNTARI A ALBACETE

Albacete, 17. — Continua la recluta de l'exèrcit voluntari, havent quedat ja constituïda la primera unitat, segons els propòsits de la Junta delegada i d'acord amb el Govern.

L'entusiasme de la població civil en relació a l'allistament és gran.

FERRAN DE ROSA, DESTACAT ANTI-REPUBLICANA, FOU MORT PER UN TRET ENEMIG MENTRE ARENGAVA LES SEVES TROPS

Madrid, 17. — A Peguerinos, mentre arengava els seus soldats ahir a la tarda, fou mort per un tret enemic el comandant del batalló «Océanos», Ferran de Rosa Lencini, de nacionalitat italiana.

De Rosa pertanyia al partit socialista italià i el 1919, en ocasió d'un viatge del príncep de Piemont a Brussel·les, disparà la seva pistola contra el viatger com a protesta contra el règim feixista implantat al seu país.

Fou condemnat a set anys de presó i indultat després d'haver acomplert tres anys i mig de condemna. Participà en el moviment d'octubre i fou condemnat a dinou anys de presó.

LA UNIVERSITAT POPULAR INICIA LES SEVES TASQUES AMB UN CICLE DE CONFERENCIES SOBRE LA GUERRA

Madrid, 17. — La Universitat popular ha acordat inaugurar un cicle de conferències sobre la guerra.

Aquestes conferències seran celebrades a dos quarts de vuit del vespre a la Universitat Central.

La primera conferència a càrrec del comandant Castro, cap del 5.º Regiment de Milícies Populares.

ESPECTACLES PUBLICS

FRONTO TXIKI - ALAI

Avui, tarda, a les 4: ARRATÉ
I - ANGELITA contra TERE- AU-
RORA. — Detalls per cartells.

FRONTO NOVETATS

Avui, tarda, a les 4.30. A pala:
MUNOZ - PUJANA contra AZPIO-
LEA - URQUIDI. — Detalls per
cartells.

Frontó Principal Palace

Avui, tarda, a les 4: GOROSPE-
URRESTARAZU contra SAGA-
RRETA - SARASOLA.

Kennel de Sarrià

Avui, divendres, a dos
quarts de cinc de la tarda

Grans curses
de llebrersESPECTACLES
PER A AVUI

TEATRES

(A tots els teatres començarà la fun-
ció a les 8.30 de la tarda, i a la nit, a
les 10 en punt)

APOLLO. — Companyia de grans so-
cials. — Direcció: Salvador Sierra.
Primera actuació: E. Torres. — Tar-
da: «LA ESTRELLA ROJA». Nit:
«LA ESTRELLA ROJA». Butaques a 1.50 ptes.

BARCELONA. — Companyia de co-
mèdia catalana. — Direcció: Ma-
nuel París. Primera actuació: R. Cruz.
Tarda i nit: El gran exit de quin-
teto. — Guillel, «LA BOLA DE PLA-
TA», per Sarrià. — Cruz, Maria
Frances, Manuel París, Guillem
Grassas, Robert Samó i Ricard
Fuentes. Nit, butaques a 2 ptes.

COMIC. — Companyia de revistes Mar-
tina Carballal-Mary Cortes. —
Direcció: Joaquín Valle. Mestres
directors: J. C. de Zarate, J. A.
Vendrell i F. Montserrat. — Tar-
da i nit: El gran exit de la revista
«EL COMIC». Butaques a 2 ptes.

CIRQUE BARCELONÈS. — Extrordinari
programa de varietats dels anomena-
dos artistes «VIAJANTS», «COMEDIA
LLA ZARAGOZA», Orquestra DE
MONS JAZZ i celebratíssims artístes.

ESPAÑOL. — Companyia de vodevil.
Direcció: Josep Santpere. Prime-
ra actuació: Repeta Fornes. Tarda:
«LA BORDA». Nit: «EL GRAN
TRAPELLA». Butaques a 1.50 ptes.

NOVETATS. — Companyia arca Marc
Redondo - Antoni Palacios. Mes-
tres directores: Cervera, Espadas i O-
de Zarate. Tarda: «LA TABERNE-
RA DEL PUERTO». Nit: «MOLLI-
NOS DE VIENTO» i «EL DUO DE
LA AFRICANA».

NOU. — Companyia lírica catalana.
Direcció: Alexandre Nolla. Prime-
ra figura: Emma Vendrell. Mes-
tres directores: Roselló, Font
Blas. — Tarda i nit: «TOTS AL
FRONT». Butaques a 1.50 ptes.

POLIORAMA. — Companyia de drama
català. — Primer actor: Enric Bor-
ras. Primera actuació: Assumptió Ca-
sals. — Tarda: «CATALANES DE
MONTECARLO». Nit: «EL COR
DEL POBLE» per tota la compa-
nyia.

PRINCIPAL PALACE. — Companyia
d'opèra dirigida pel Miquel Teja-
da. Mestres directores: Ramon Gor-
ge, Rafael Pui i Jaume Pagès. —
Tarda: «LA CASTA SUSANA». Nit:
«LA PRINCESA DEL DOLLAR».

ROMA. — Companyia de comèdies ca-
talanas Maria Vila i Pius Davi.
Tarda i nit: «BARCELONA DE
MONTECARLO». Butaques a 1.50 ptes.

TIVOLI. — Companyia d'opèra. Tarda,
a les cinc: «EL TRIUMFO», per
Marqués, Oliver, Calvo, Fuster, Ca-
nut i Sabat.

VICTORIA. — Companyia lírica caste-
llana. Direcció: Pedro Segura.
Mestres directores: P. Palos, G. To-
mas i J. Parera. — Tarda: «ME LLA-
MAN LA PRESUMIDA». Nit: «EL
PAJARO AZUL».

NOTES. — En tots els teatres tots
els serveis estan controlats per la
C. N. T. Resta suprimida la re-
visió de la companyia i la clau. Tots
els teatres funcionen en règim socia-
litzat i, per aquest motiu no hi ha
entrades de favor.

CINEMES

(A tots els cinemes l'espectacle serà
continu, des de les 4 fins a les 11 de
la nit)

ACTUALITATS. — «Qui porta els pan-
talons?», Ginepro, Danes a tra-
vés del món. Companyia de col·le-
gi. Fals Noticiari núm. 9. «El po-
ble en armes», quart reportatge.
«Los Aguiluchos de la Fala» (segon
reportatge).

AMERICA. — «Charlie Chan en Egipte»
«Flor marchita», «La reina del
barricada» i Dibujos.

ARENES. — «La máscara del otro»,
«El guapo», «Catalina de Rusia»,
Revista, Dibujos i «Los Aguiluchos
de la Fala».

ARNAU. — «Por el mal camino»,
«Hombres en blanco», «Yo vivo mi
vida», «Sucesos revolucionarios de
Madrid y Barcelona».

ASTORIA. — «El pueblo en armas»,
«María la traidora», «Orquesta Astoria».

ATLANTIC CINEMA. — «Elegancias ex-
óticas», «Un viaje a la luna», «Es-
cuela de campeones», «La Ma-
rathon del baile», «La marcha del
tiempo» i «El pueblo en armas»
núm. 4.

BARCELONA. — «En alas de la mu-
jer», «Doble intriga» i «Jojo por ojos».

BAILLEN. — «Qué calamidad», «Fuga
apasionada», «Tres lanceros bengale-
ses» i Dibujos Mickey.

BOHEME. — «Motin en alta mar», «La
casa de Rothschild», «El hijo del fi-
nado», Revista, Dibujos i «Los
Aguiluchos de la Fala».

BOSC. — «Te quiero y no se quien
eres», «Música fingida», «Amor y
carretera» i Dibujos.

BROADWAY. — «Yo vivo mi vida»,
«Hombres en blanco» i «Por el mal
camino».

CATALUNYA. — «La vida negra», «La
máscara del otro», «El pueblo en ar-
mas», tercer reportatge.

CAPITOL. — «La vida comienza a los
40», «Su primer hijo» i «El pueblo
en armas».

CINEMA. Revista Paramount, Co-
mica, Sports emocionants i «Re-
vista».

COLISEUM. — «El domador», «Quilera-
siempre», «El pueblo en ar-
mas», «Epitafio Marqués», «Baila-
la violinista», «Gran Fregolino», «Comi-
ca», Orquestra Coliseum.

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

COMEDIA. — «Cuando el amor muere», «Mia serás», «Imita-
ción a la vida» i «Sucesos a Barcelona».

SPLINDID. — «Reina del caudillo»,
«Princesita», «En donde la ley no
existe» i Documental de la revolu-
ción.

SPRING. — «La calentura del oro»,
«La voz que acusa», «La melodia
del Broadway», Dibujos i «Dos fu-
siles sin balas», «Gran atracción»
i «Cruza salvada».

TALLA. — «Marta la traviesa», «Byrd
en el Antártico», «La buena», Re-
vista i Dibujos.

TETUAN. — «Motin en alta mar»,
«Los seis misteriosos», «El abuelo
de la criatura» i Moviment revo-
lucionari, segona sèrie.

TRIOMF. — «La destrucción del ham-
p», Dibujos Mickey, «Venganza
de sangre» i «Ahora y siempre».

TRIANON. — «Bajo los hombres», «La
alegre divorciada», «Bolerio» i Mo-
viment revolucionari a Espanya.

URQUINAONA. — «La feria de la vani-
dad», «La cucaracha», «El pueblo
en armas» número 3: Tony Cost,
la maravilla del siglo XX, amb «La
Rondeña», gran ballarina.

VALLESPÍ. — «Motin en alta mar»,
«La casa de Rothschild», «El hijo del
finado», Dibujos i «El pueblo en
armas».

VERDI. — «Apostando a cupido», «Es-
peranza», «Cuesta abajo» i Dibujos.

VICTORIA. — «El misterio Sr. X»,
«La isla del tesoro», Comica i Di-
bujos.

VOLGA. — «Vivimos de nuevo», Di-
bujos, «El chico millonero», «Re-
vista para tí» i Reportage revo-
lucionari.

XILE. — «Lío de familia», «La canción
del dolor», «El conde de Monte-
cristo» i «El pueblo en armas»,
(número 2).

Advertiment als cinemes

Novament cridem l'atenció
dels Comités de local dels
Cinemes sobre la conve-
niència que els programes
ens siguin tramesos el dia
abans de projectar-se. Si
no ho fan així, no respon-
dem de llur publicació, per
estar mancats d'oportunitat

MAS & ROCA

CAMISERS
CAMISES ESPORT I VESTITS DE BANY, A PREUS BARATISSIMS
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA, 18

MERCAT D'OCCASIONS

VENDA-CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CALCES DE
CABALS, MAQUINES D'ESCRIBURE I DE CO-
SIR, MALETES, DISCOS, etc.

TOT D'OCCASIO

CORTS CATALANES, 414
Telèfon, 30.422 BARCELONA

APARELLS FOTOGRAFICS

PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PÉLICULES - PATHE BABY - MAQUINES
FOTOGRAFES DE TOTES MENES - DISCOS, etc.
RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA

JOIES - BRILLANTS

TOT DE VERITABLE OCASIO
COMPREM I CANVIEM

CASA BAGUES

Carrer de Sant Pau, 6
(prop Ramblers) Telèfon 14237
BARCELONA

Llegiu LA HUMANITAT

Consulta, 11 a 1, 4'30 a 9. P. 10 a 1
Carror Nou de la Rambla, 18 - PELL - SANG - VENERI - PROSTATA
MATRIU IMPOTENCIA - DIATERMIA - Director: Dr. Riu Porta

Camiseria Ferrer Batlles

36, Boqueria, 38
CAMISES, CORBATES
GENERES DE PUNT
Mitges FERRO (de Garantia)
BONES QUALITATS
PREUS BARATISSIMS

LES COMARQUES.

L'HOSPITALET

Tot per al front!

La representació oficial de l'A-
juntament de l'Hospitalet i del Co-
mitè Local de les Milícies Antifeixi-
stes, acaben d'arribar del front de
batalla aragoneses. Per les impres-
sions recollides sabem que la moral
i l'entusiasme dels nostres valents
ciutadans és perfecta, i ens pregun-
gem que en nom d'ells felicitem tots els
familiars, amics i coneguts i ciutadans
de la població, per la seva col-
laboració en tot el que representa
sacrifici i voluntat perquè ells no
pateixin. No obstant, nosaltres, de-
ixant a part aquesta qüestió de sa-
tisfacció que mostren tenir els
nostres brans milicians, hem de dir
a tot el poble en general, que ha
arribat ja l'hora dels sacrificis per
a tots aquells que lluiten. Es hora
de deixar-se de paraules i de comen-
tar de cap mena. En les forces de
l'avancada aragonesa, els nostres
amics estan a punt de partir fred i
en pateixen ja en aquesta mo-
ment. Es aquesta una qüestió de
primordial importància per a tots
plegats i d'una responsabilitat enor-
me que no podem pas diluir. No po-
dem tolerar per un moment més
que mentre a la nostra ciutat veiem
mentres amb la seva indolència
mentres de campanya, en canvi
els lluitadors del front estan man-
cats dels més essencials, i van vestits
amb uns parracs informes. Fem una
crida a les autoritats municipals, al
Comitè de les Milícies, a totes les
juntres de tots els centres del Front
Popular i a totes les organitzacions
obres, i d'una manera particular
a la Delegació, a la nostra ciutat del
Socors Roig Internacional, per tal
que d'una manera ràpida i eficaç es
posi remedi a aquesta anomalia que
potria portar seriosos disgustos en la
salut i en la vida dels nostres
milicians.

El C. E. N. U. local, ha aprovat
un pla general d'ensenyament, el
qual ha estat exposat avui a tots
els membres nacionals i municipals
de la localitat pel company secre-
tari, Josep Xena. Els mestres i mes-
tresses de la localitat han acceptat
amb mostres de veritable simpatia
aquest pla elaborat i rectificat amb
tota cura per part del Comitè lo-
cal del C. E. N. U. Podem asse-
gurar que aquest pla aprovat pel Co-
mitè obreix a un criteri de transi-
ció entre les forces polítiques i sin-
dicals de la població que les situen
en molt bon lloc. L'ensenyament i el
sacrifici de tots plegats ha estat ben
manifest; hom hi ha treballat amb
una gran altesa de mires i solament
d'aquesta manera ha estat possible
fer una obra de concòrdia que ac-
caba d'unir totes les forces antifei-
xistes amb una voluntat més gran.

SANT CARLES

DE LA RAPITA

Desgraciadament accident - El
C. E. N. U.

Dimenge a les cinc de la tarda,
tingut lloc l'enterrament del que en
vida fou Joan Balada, alcalde des-
dels 16 de febrer, víctima d'un des-
graciadament accident d'automòbil ocor-
regut a prop de Creixell.

La trista nova de l'accident produí
una gran consternació, ja que to-
thom considerava i respectava l'amic
que havien perdut.

El cadàver, portat des de l'hospi-
tal de Tarragona, fou instal·lat a
l'Ajuntament, per on tot el poble
desfilà i reté l'últim homenatge al
qui fou un dels millors elements amb
qui ha comptat Sant Carles, per la
seva intel·ligència i el seu tacte, que
havia canalitzat les activitats del
nostre poble pel camí de la cultura
i del progrés.

De tots els pobles comarcals ac-
ciden les representacions. Veiem molts
corones de flors naturals; una d'elles
era portada per uns nens en
representació de les escoles. Hi as-
sistí també la Banda d'Amposta i
una formació de milicians.

En acomiadar-se el dol, molts ciu-
tadans no pogueren contenir les llà-
grimes per l'amic que ens deixava.
Al damunt del fèretre foren col·lo-
cades moltes flors. Acte senzill i in-
olvidable.

Catalunya i la República perden
en el horripant Balada un ele-
ment d'indistintible valia.

Ens associem al condol de la seva
família, Sindicat Agrícola i Comitè.

—En el mateix accident quedà
greument ferit el també veí d'aques-
ta, ex-alcalde Aleix Querol, i fou
hospitalitzat. Esperem el seu aviat
restabliment.

Ha quedat constituïda a Sant
Carles la Subdelegació del C. E. N.
U. com segueix:

President, J. Gras; secretari, J.
Pla; vocal, J. Ferrando. S'ha fet ja
la inscripció de nens per tal d'assis-
tir a les escoles i ha assolit un nom-
bre creixentíssim, per la qual cosa
caldrà un gran augment de places.

Han estat habilitats l'ex-convent de
carmelites i l'ex-caserna de la Guàr-
dia Nacional. Esperem que molt aviat
quedaran preparats aquests lo-
cals per als nens.

S'haurà de crear també una can-
tina escolar a fi i efecte que pugui
ésser realitzat l'escolaritat obligato-
ria.

LLEIDA

Accident d'automòbil - Dos fu-

gitiu dels facciosos expli-
quen les barbaritats que han
sofet a la població que s'han
fet escàpols

Lleida, 17 (Per telèfon). — Entre
mig dels pobles d'Almacelles i Bine-
fa al pont anomenat «Clamor» de-
gut a la gran velocitat que portava
la botat, un automòbil i resultaren 12
ferits, tots els milicians antifeixi-
stes que s'anaven a incorporar al
front de Tardienta.

Tot seguit d'esser sabut l'accident
es traslladà cap a l'el·loc l'ambu-
lència de la Creu Roja de Lleida,
per tal d'assistir els ferits.

En arribar a l'Hospital Interco-
marcal deixà d'existir a conseqüèn-
cia de l'esmentat accident un dels
milicians anomenat Eudí Pérez i
Martín.

El pròxim dimenge a les cinc
de la tarda hi ha convocada una re-
unió de delegats dels Comités locals
de la comarca de Segrià.

A la Comissaria de Vigilància
d'aquesta ciutat, han arribat aques-
ta migdia dos fugitiu de la zona fa-
ciososa de Saragossa, els quals han
fet algunes manifestacions sobre la
situació dels insurgents i els inno-
centes crims que cada dia estan co-
metent. Entre altres barbaritats co-
munes expliquen que a Zuera — po-
blació d'on procedeixen els fugitiu —
havia arribat a l'extrem de fer
tallar el cabell al zero a les dones
d'esquerra i que a més a més feien
presenciar, després de tallar-les
gàmbes nudes, els assaïllaments dels
seus familiars.

El Comitè Municipal en la re-
unió celebrada amb el Comitè Po-
pular acordà que en el successiu
seria l'òrgan municipal que entenda
tots els afers d'aquesta competència.

La subscripció oberta a favor de
les víctimes del feixisme, s'eleva a
119.711,90 pessetes.

El Comitè Municipal s'ha incau-
tat del magnífic edifici que estava
en construcció de la Cambra de
Propietat Urbana de Lleida. L'es-
mentat immoble serà destinat a Es-
cola de Música del Poble.

Les oficines de la Delegació de
Sanitat i Assistència Social del Co-
mitè Antifeixista, han estat traslla-
dades a l'edifici de la Caixa de Pen-
sions, on caldrà adreçar-se per tot
allò que afecti l'esmentat Departament.

REUS

Feixistes detinguts - Altres

notícies

Les oficines de la Delegació de
Sanitat i Assistència Social del Co-
mitè Antifeixista, han estat traslla-
dades a l'edifici de la Caixa de Pen-
sions, on caldrà adreçar-se per tot
allò que afecti l'esmentat Departament.

El dimenge, dia 20 de l'actual,
a dos quarts d'onze del matí, al
camp del C. D. Espanyol, prop del
camp de futbol, es celebrarà una
assemblea general d'emplats de
camp de futbol, a l

No és a la reraguarda on s'han de provar les armes i el coratge; això els autèntics revolucionaris ho fan al front

LA CIENCIA MUNDIAL ENDOLADA

El més il·lustre dels exploradors, Dr. Charcot, víctima dels elements desfermats

Amb ell han finat tràgicament trenta tripulants del "Pourquoi Pas?"

Joan Baptista Esteve Charcot va néixer a Neuilly el 15 de juliol del 1867. Era fill de Joan Martí Charcot, el famós hipnotista i neoropista de la Salpêtrière. Charcot, fill, va cursar amb profit la professió mèdica i va especialitzar-se com

ara la no menys comentable de Charcot. El Pol, dirien que afegeix les figures dels que pretenen descorer els seus vells, per a devorar-les finalment amb implacable furia.

S'ha confirmat la tràgica fi de l'expedició àrtica que comandava el Dr. Charcot

Copenhaguen, 17 (Urgent). — Les notícies que començaven a circular aquest matí i que indicaven la tràgica fi de l'expedició del "Pourquoi pas?" han tingut confirmació. Segons les últimes notícies rebudes de

Stromjord, vint-i-un cadàvers, entre ells el del doctor Charcot, han estat trobats a la costa d'Islandia. L'únic supervivent de l'expedició, el cap de tripulació Goudeau, ha declarat que el "Pourquoi pas?" té mitja vida, a conseqüència d'un violent huracà que bufava en direcció sud-oest. En intentar arribar a Reykjavik, perden la ruta i naufraguen a dos quarts de sis d'aquell matí. Era impossible utilitzar les barques de salvament perquè el mar estava molt mogut. Les onces cobrien el pont i la caldera explotà. Els homes

(Passa a la pàgina 4)

No acumulem problemes!

Reproduïm del nostre col·lega «El Noticiero Universal» el següent article, de gran interès, que publica en la seva edició d'ahir:

«Se viene hablando con alguna insistencia desde algunos periódicos obreristas de que es necesario ir a la modificación, transformación o sustitución del Gobierno de Cataluña».

Estas sugerencias, o responden a un propósito deliberado, o en estos momentos constituyen una imprudencia.

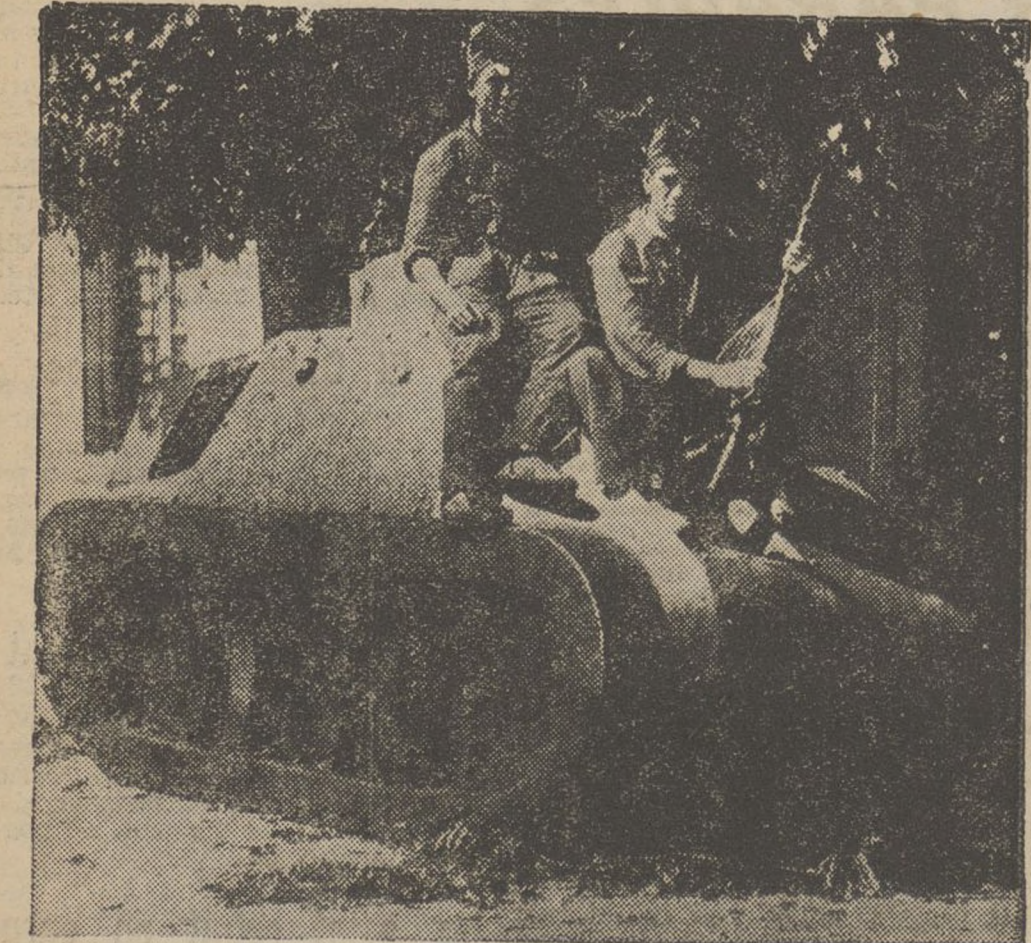
Si, en efecto, quienes propagan esta medida están dispuestos a exigir que la creen indispensable, harán muy bien lanzándose a la empresa sin mas demora; pero si llegamos a tiempo de obtener por su parte un momento de reflexión, antes de consumir el propósito, les agradeceremos que oigan y mediten lo que vamos a decir.

Tan y mientras no se modifique con carácter universal el sistema económico en unidad de cuyas leyes se regulan las relaciones comerciales de todos los países, Rusia inclusive, el mundo constituye una unidad económica de la cual no puede quedar al margen ningún pueblo sin peligro de asfixia.

En virtud de esas relaciones, España tiene adquiridos unos compromisos de carácter internacional que no puede desconocer ni rescindir unilateralmente; y esos compromisos afectan principalmente a los intereses extranjeros establecidos en nuestro país al amparo de unas garantías cuyo quebrantamiento habría de causarnos perjuicios muy graves.

Mientras conservemos, aunque sólo sea en apariencia, la fisonomía democrática de la República instaurada legalmente en España, y subsistan sus órganos representativos con plena responsabilidad ante el mundo, será reconocida nuestra personalidad en el orden internacional; pero el día en que de una manera impremeditada vayamos a la instauración revolucionaria de un sistema nuevo que haga tabla rasa de los tratados y prohíba el libre desarrollo de las industrias y el comercio extranjeros sin las indemnizaciones correspondientes, nos exponemos, cuando menos, a ser víctimas de un bloqueo que, antes de haber dominado la insurrección militar, nos resultaría muy difícil poder resistir.

AQUESTA ARMA EFICAC

El tano. En aquesta guerra de posicions, el tano és, amb l'aviació, l'arma més eficaç. Amb tano i avions es pot atacar a l'home d'ara, sobrenaturalment sufocada. Les nostres indústries de guerra han de bastir a l'exèrcit popular d'aquests elements tan importants. Al front d'Extremadura ha estat emprat aquest tipus petit de tano amb gran èxit (Express-Foto.)

Si es que se cuenta con medios suficientes para desafiar todas esas contingencias en la seguridad de que las venceremos, que se nos diga, y seremos los primeros en avanzar; pero si un cálculo equivocado puede conducirnos al fracaso, quizá es preferible adoptar aquellas normas de prudencia que vulgarmente se llaman andar con pies de plomo, sin rebasar el límite de nuestras posibilidades.

El Gobierno de Cataluña, que nosotros separamos, no ha puesto en ningún momento dificultades insuperables al desarrollo de las iniciativas proletarias, y si esto es así, ¿no resultará imprudente y peligroso exponerle a una crisis fundamental?

Hemos hablado en estos términos por entender que nuestro patriotismo y nuestro amor a la libertad nos imponían este deber.

En virtud de esas relaciones, España tiene adquiridos unos compromisos de carácter internacional que no puede desconocer ni rescindir unilateralmente; y esos compromisos afectan principalmente a los intereses extranjeros establecidos en nuestro país al amparo de unas garantías cuyo quebrantamiento habría de causarnos perjuicios muy graves.

Mientras conservemos, aunque sólo sea en apariencia, la fisonomía democrática de la República instaurada legalmente en España, y subsistan sus órganos representativos con plena responsabilidad ante el mundo, será reconocida nuestra personalidad en el orden internacional; pero el día en que de una manera impremeditada vayamos a la instauración revolucionaria de un sistema nuevo que haga tabla rasa de los tratados y prohíba el libre desarrollo de las industrias y el comercio extranjeros sin las indemnizaciones correspondientes, nos exponemos, cuando menos, a ser víctimas de un bloqueo que, antes de haber dominado la insurrección militar, nos resultaría muy difícil poder resistir.

BENGALES DE GUERRA

LLOPS AMB LLOPS...

Ningú no negarà que el faccós Cabanellas té tota la fesomia d'un rei god d'aquells dels quals ens fem aprendre la tirallonga: «Atala, Uligero, Wala, etc...» Cabanellas, amb les seves barbes i el seu tremp no faria cap mal paper dient-se Chidaspino o Gundamaro. De fet, ell com tots els que pensen com ell, viuen encara entre els segles Vè, a VIIè, i somnien amb una Espània única, goda fins el moll de l'os, governada a punta de coitell sota la tutela dels concilis.

Sempre ha estat entre els fills d'Ibèria un microbi importat de fora la unificació, si us plau per força, d'allò que és divers per naturalesa.

Els romans, més intel·ligents, havien destriat Espanya en dues. Els gods, la volgueren tota d'una peça. Així podien explotar la millor, posades d'acord, o guilles i cotes de malia.

Comprengem perfectament que Cabanellas admiri els alemanys de Hitler, que són tan visigòtics om ell en la manera de comprendre la vida i l'autoritat. I no ha de venir-nos de nou que es facin reciprocals favors. Llops amb llops no es mosseguen. Per alguna cosa

antena

En repassar ahir la premsa diària barcelonina vàrem rebre una gran sorpresa. Uns grans titulars i un telegrama ens informaven, amb tot detallisme, de l'arribada a un port peninsular lleial d'un vaixell carregat — al dir de la informació — de material de guerra d'una determinada nació americana.

La informació no mancava de cap detall, però per poca se'n innova del carregament. Es possible una tal imprudència? Quan acabarà aquesta lleugeresa informativa? No sabem — si jo certa l'expedició — es causa un mal a la nostra causa, sinó que comprometem lleugerament les potències amigues.

Per a quan deixem l'auto-censura?

No és hora de tornar a suscitar discussió sobre l'oportunitat del desembarcament de tropes de Palma. Els partidaris de l'acció sobre l'illa podrien ressuscitar amb èxit arguments que l'abonen, però... ja està fet i ara ja no s'hi és a temps. L'informació de Madrid en parla de Mallorca, millor dit, recorda la cordial polèmica Roig-Prieto que va produir l'expedició Bayo. L'articulista decanta la loma a favor del ministre socialista i ho justifica amb el fervor i l'ènim que els catalans han infós als lluitadors madrilenys.

«Pues bien; tenemos noticias — diu l'«Información» — fidedignas de que la llegada a algunos sectores del frente de los milicianos catalanes ha producido, automáticamente, una mejora de la situación y una gran elevación, si cabe, de la moral de los hermanos combatientes, no tanto por el refuerzo material que las Milicias catalanas suponen — con ser mucho — como por el factor psicológico. Los milicianos de las demás regiones españolas sienten reconfortado su espíritu y estimulado su afán combativo al ver junto a ellos, dispuestos a ayudarles a liberar a España de las hordas fascistas, a sus hermanos los catalanes, que dan con hechos el más rotundo mentís a quienes insidiosamente les motejan de egoístas».

Acceptem de bon grat, doncs, aquesta compensació.

AQUEST NUMERO HA PASSAT PER LA CENSURA

AQUELLA MATINADA DEL 19 DE JULIOL...

La "Unió Militar Republicana Antifeixista" desarticulà completament la subversió feixista

La intervenció dels militars antifeixistes contribuï decisivament a l'aixafament de la rebel·lió

El nostre company Aguirre publicà ahir, al col·lega «El Día Gráfico», un interessant article sobre el paper decisiu que jugà la U.M.R.A. (Unió Militar Republicana Antifeixista) en la gesta heroica del poble català el 19 de juliol.

Heus ací els paràgrafs més essencials de l'esmentat article:

«Se estableció un pugilato entre la U.M.E. y la U.M.R.A. Esta disposición de pocos elementos, pero tan valiosos, de una abnegación tan extraordinaria, que al mismo tiempo que se intensificaban los preparativos para la explosión del movimiento subversivo, la U.M.R.A. llevaba a cabo una activísima campaña para desarticularlo. Fué para los fascistas una sorpresa que momentáneamente les dejó perplejos que la U.M.R.A. enviara a los dirigentes de la U.M.E. un reto diciéndoles que siendo sabedores de sus propósitos facciosos les invitaban a echarse a la calle lo antes posible, en la seguridad de que los aniquilarían en pocas horas. Creyeron los de la U.M.E. que se habían producido defecciones importantes en sus filas, pero al comprobar que se mantenía el bloque fascista, y que toda la guarnición estaba dispuesta a sublevarse, confiando, además, mal informados, en que como consecuencia del éxito inicial, que daban por descontado, la Guardia Civil, los de Asalto y los de Seguridad se sumarian al movimiento, recogieron el reto y el 19 de julio, de madrugada, salieron de los cuarteles para apoderarse de la ciudad en menos de dos horas.

Al salir de los cuarteles las fuerzas sublevadas se encontraron con la sorpresa de una oposición tenaz por parte de los elementos de que creían disponer. La Unión Militar Republicana Antifeixista ejerció, desde el primer momento, merced a sus agentes de enlace en todos los cuarteles, un control absoluto sobre los sublevados, y como que estos toparon con la oposición resuelta de las fuerzas controladas por la U.M.R.A., se

logró dislocar a los fascistas. Por otra parte, a medida que las fuerzas republicanas iban apoderándose de los cuarteles, las organizaciones obreras iban siendo provistas de mas

(Passa a la pàgina 4)

LES RUNES DE L'ALCASSER DE TOLEDO

La tossuderia criminal del coronel faccós Moscardó, que no permet avançar la població civil de l'Alcázar confiant atirar-los darrera els escons innocents de les dones i dels infants que hi ha dins de l'Acadèmia d'Infanteria, ha obligat les milícies populars a mantenir una lluita contra l'Alcázar que produirà l'enderrocament total de l'edifici. Heus ací l'estat en què es troba el palau després dels darrers bombardeigs (Foto. Sánchez Català)

Franco se'n va a Tetuan disposat a sufocar "a sang i a foc" la rebel·lió al Marroc. Sembla que Franco vol retornar al Rif part de les forces marroquines que hi ha a Espanya.

Madrid, 17. — Hom sap que en la sublevació contra els militars traïdors d'Àfrica participen espanyols, jueus, legionaris i moros.

Orgaz, a ha confessat absolutament incapaç de dominar l'alxecament i ha hagut d'anar a Tetuan a sufocar a sang i foc la rebel·lió.

Ja ha començat una repressió feixista que delata el sadisme del torturador de legionaris. A Ceuta han estat enterrats vint soldats del Tercer i obrers, dels que es trobaven en presons a la fortalesa de l'Alcazar. Sembla que Franco pretén que siguin reexpeditats al Marroc alguns de les forces que sortiran d'ací per combatre contra el poble espanyol.

UN INTERESSANT EDITORIAL DE LA "PRAWDA"

"Les dones soviètiques desitgen de tot cor la victòria dels treballadors espanyols"

Moscou, 17. — La «Prawda» en el seu editorial d'avui, escriu el següent: «Fa dos mesos que davant la indignació de tot el món contra el muntatge de la sang de l'heroic poble espanyol que s'aixeca unànimement en defensa de la seva llibertat. Fa dos mesos, en condicions veritablement difícils, el valent poble es defensa de les bandes ferotges de generals espanyols ajudats per feixistes alemanys o italians. A tot el món no hi ha un sol obrer, camperol o intel·lectual conscient que no estigui profundament emocionat pels sagrats esdeveniments d'Espanya, que no segueixi diàriament amb immensa angonya els breus però precisos comunicats de les operacions de guerra a l'altre costat dels Pirineus».

Els obrers de la fàbrica tèxtil de Moscou «Trekhnomaia Manofaktura» en la seva crida a les dones del nostre país per a socórrer amb aliments a les laborioses dones d'Espanya, expressa no solament els seus sentiments, sinó igualment els de tots els ciutadans del nostre país.

Les dones soviètiques desitgen de tot cor als treballadors espanyols una victòria total contra els bandits estrangers que s'entusiasmen davant la sang vessada dels obrers, dones i nens espanyols. Per això, unànimement, les dones de la U.R.S.S. respongueren a aquesta crida de les treballadores de la Manofaktura abans esmentada. Milions de dones del nostre país, obreres, camperoles i intel·lectuals, estan desitjoses d'ajudar amb quant puguin les seves germanes espanyoles i fer menys penosa la lluita a favor de la llibertat dels treballadors del món; i de tots els llocs

del nostre immens país, de Lenin, grad, Kíev, Rostov, Vladivostok, etc., des de l'Àrtic fins les voreres del sud de Crimea, arriben actualment a Moscou quantitats considerables recollides per nosaltres per a organitzar socors alimentaris a les germanes d'Espanya.

Les nostres heroiques dones caminaven igualment, fa divuit anys, cap al front amb el fusell a la mà. Les nostres heroiques dones tampoc no permetrien que les llagrimes emplenessin llurs ulls ni que els tremols de la mà quan empenyien llurs marits, germans i fills per a anar al front. Elles portaren la victòria. Milions d'amics dels treballadors espanyols de més enllà de les fronteres anhelan ara semblants victòries en les vostres jornades difícils i responsables de la lluita».

Descoberta d'un important dipòsit d'armaments

Bilbao, 17. — S'ha trobat en una dependència que hom creia deshabitada del Regiment de Garelana, un dipòsit de mil fusells i quaranta metralladores.

Aquest material fou amagat pels facciosos abans de la sublevació però no el pogueren utilitzar, car el Regiment de Garelana es mantingué lleial a la República.

VISCA LA REPUBLICA !!!